

[Krag.]

man opnaaede Klarhed over, hvilken Skæbne det af Regeringen forelagte Gælds-saneringsforslag vilde faa i Rigsdagen.“ Jeg vil i denne Sammenhæng sige, at det er ganske overflødig i den Anledning at udsætte Forhandlingerne, thi Konverterings-ordningen kan Regeringen betragte som bombesikker, hvis den da selv vil have den. Men der er jo meget, der tyder paa, at Regeringen selv ikke ønsker denne Ordning, at den, efter at have præsenteret den, hænger den en Møllesten om Halsen i Form af Forslaget om Rentetilskud og derved lader Konverteringen gaa til Bunds. (Afbrydelse). Ja, det tyder dog virkelig Flertallets Betænkning paa, naar det dér siges, at man har fra alle Sider givet Udtryk for en vis Velvilje over for Konverteringen, og at i alle Hovedpunkter i Afsnit I er Flertallet og Venstre enige, og saa fortsætter:

„Tilslutningen fra Venstre har dog mindre Værdi, da Partiet afviser Dækningsbestemmelserne i Afsnit IV, der maa anses for en Betingelse for Konverteringens Gennemførelse.“

Men Konverteringen kræver jo ingen Dækning. Det er altsaa oplyst ved Nationalbankens Skrivelse, at Bankerne vil først se, hvilken Skæbne det af Regeringen forelagte Gælds-saneringsforslag vil faa i Rigsdagen. Ja, det kan være meget godt; at Bankerne ønsker det, men Rigsdagen kan dog ikke vedtage en Ordning som den, der her er foreslaaet, og derefter lade Bankerne bestemme Vilkaarene for Realisationen deraf; Rigsdagen maa kende Vilkaarene, før Lovforslaget ophøjes til Lov.

Den høje Regering har givet det Udseende af, at Hovedbankernes Tilsagn forudsætter Gennemførelse af den i Lovforslagets andet Afsnit omhandlede Rentelettelse. Det siges udtrykkelig i Bilag 3 til Betænkningen, hvor der staar:

„Hovedbankernes Tilsagn forudsætter Gennemførelsen af den i Lovforslagets andet Afsnit omhandlede Rentelettelse samt den i Forslaget § 44 omhandlede Nedsættelse af Indlaansrenten.“

Jeg ved ikke, med hvilken Ret Regeringen udtaler sig paa denne Maade, jeg har ikke kunnet faa Øje paa den, ja, jeg synes ligefrem, det smager lidt af en politisk Tilsnigelse. Thi hvilken Interesse skulde Bankerne i denne Forbindelse have af en yderligere Nedsættelse af Indlaansrenten for hidtidige Indskud? Ingen, saa vidt jeg kan se, thi Bankerne er velbekendt med, at den almindelige Rentenedsættelse maatte være ledsaget af en tilsvarende Nedsættelse af

Udlaansrenten. Men det er udelukket efter Regeringsforslaget, thi den Rentenedsættelse, man taler om, er jo ingen Rentenedsættelse; Indlaansrenten nedsættes ikke, den bliver uforandret, men fordeles bare mellem Indskyderne og saa den nye, som har meldt sig i denne Sammenhæng, Statskassen. En Ting er Erhvervenes, Samfundets Interesse i Udlaansrenten, noget helt andet er Bankernes Interesse i den lave Indlaansrente, og hvad Bankerne siger derom, finder man ogsaa i Bemærkningerne, nemlig i Bilag 13, hvor man vil se, at det, der fra Bankernes Side kræves, det er, at der tilvejebringes en passende Spændvidde mellem Indlaansmidler og Obligationsrenten:

„saaledes at en Nedsættelse af Indlaansrenten med $\frac{1}{2}$ pCt. maatte finde Sted“.

Det er en passende Spændvidde mellem Indlaansrenten og Obligationsrenten, det drejer sig om, og hvorfor? Jo, selvfølgelig, fordi man er klar over, at det er nødvendigt at give en Stimulans til Ombytningen af de højere forrentede Obligationer med 4 pCt. Obligationer; det er klart, at det er nødvendigt, for at det Finansieringsgrundlag, der skal tilvejebringes, kan blive overkommeligt. Men hertil sigtende Bestemmelser er let gennemførlige. Man kunde i saa Henseende maaske ogsaa gaa andre Veje end just at røre ved Indlaansrenten, man kunde maaske ogsaa her komme ind paa en Beskatningsvej over for Kasseobligationsejerne, en Vej, som vilde være endnu virksommere, men i hvert Tilfælde: Bestemmelser sigtende til at øge Tilbøjeligheden til at modtage 4 pCt. Obligationer i Stedet for at kræve den højere forrentede Obligations Paa-lydende udbetalt er let gennemførlige, og vi er fra vor Side villige til at medvirke dertil. Det har vi ogsaa sagt og udtrykkelig redegjort for i vor Betænkning, og dermed maa Konverteringen siges at være sikret. Forhandlingerne med Bankerne bør paa dette Grundlag hurtigst tilendebringes, og jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at naar man tager Sigte paa Indlaansrenten for nye Indlaan, med særlig Hensyntagen til saadanne Indlaan, som foretages, efter at man har nægtet Ombytning med 4 pCt. Obligationer og krævet sine Penge kontant udbetalt, saa vil det være det absolut tilstrækkelige Grundlag til at føre Forhandlingerne med Bankerne til Ende paa. Og derfor spørger jeg den høje Regering, om den er villig hertil, thi det bør vi vide ogsaa her i Folketinget. Er Regeringen villig til, naar den faar de fornødne Midler i Hænde til Konverteringens Gennemførelse, da at